

OVERWEGING ZONDAG 7 JANUARI 2024 DRIEKONINGEN

Vandaag horen we het verhaal van drie mensen, wijzen, worden ze genoemd die op weg gaan.

Op weg waarheen de ster hun brengen zal. Ongewis wat en wie ze zullen vinden.

Ze kennen alleen de verhalen doorverteld en doorverteld eeuwen lang.

En ze gaan op weg. Verlaten huis en haard. Drie mensen uit verschillende richtingen die elkaar onderweg ergens ontmoeten en verder trekken.

Het is een verhaal dat we vaker tegenkomen in het verhaal van God met mensen onderweg. Mensen die hun tent opbreken en op reis gaan.

Abraham en Lot, Noach en zijn gezin op de ark, Jozef die vlucht naar Egypte, de drie Wijzen, Jozef en Maria en Jezus, het volk van Israël dat wegtrekt uit Egypte en 40 jaar onderweg is.

Blijkbaar moet je als gelovige in een God die ons draagt telkens weer bereid zijn om je tent op te breken en op reis te gaan. Niet wetend waar je uitkomt, niet wetend wat je tegenkomt, niet wetend wat je zult vinden. De gevaren en ontberingen trotserend.

En misschien is dat wel voor ieder van ons maar ook voor ons als Jongerenkerk de vraag die we ons vandaag mogen stellen; zijn wij bereid om tenten af te breken en op reis te gaan gevaren en onzekerheden trotserend, op weg naar iets nieuws of vernieuwends? Wij mensen zitten vaak vast, misschien wel vastgeroest, in gewoontes, patronen, zekerheden en vinden dat ook wel fijn en prettig. Jarenlang heb ik binnen Dichterbij gewerkt met mensen die een of andere vorm van autisme hadden. Maar zijn we vaak niet allemaal een beetje autistisch.

Kenmerk van mensen in het autistisch spectrum, en dat is een heel breed spectrum van helemaal opgesloten in jezelf tot moeite hebben met veranderingen, dat veranderingen spannend en moeilijk zijn en dat veranderen hun maar moeilijk afgaat.

Structuur biedt zekerheid, geeft houvast. Maar vastzitten in je structuur en in structuren maakt ook dat je niet open staat voor aanpassingen en veranderingen of dat het je onzeker maakt.

Daardoor zie je misschien die ster die die drie wijzen zagen helemaal niet eens of als je ze al ziet laat je ze voor wat ze is want stel dat je iets aan je patronen en structuren moet aanpassen zou je dat dan willen, kunnen

Kijk al die mensen in de oude verhalen uit dat Boek dat we Bijbel noemen namen het risico en meestal kwam het goed, Goed omdat ze rotsvast vertrouwden op een God die mensen draagt en de mens niet verloren laat lopen. Kijk die wijzen: ze gaan op weg, volgen de ster komen op dwaalwegen omdat ze Herodus ontmoeten, ontmoeten dat Kind over wie hen verteld was; die nieuwe Koning en dan zien ze iets dat hun leven veranderd en ze keren via een andere weg terug: weg van de macht, weg van bezit en rijkdom en ze zien nieuwe wegen.

Wij staan aan het begin van 2024. We hebben elkaar een zalig Nieuwjaar gewenst met de beste wensen voor 2024 of doen dat dadelijk nog bij de Nieuwjaarsontmoeting.

Maar wat is dat het beste voor 2024? Is dat blijven doen wat we altijd al doen? Is dat behouden van de structuren waarin wij vastzitten? Of ... is het beste durven loslaten, onze tenten durven opbreken en op weg gaan op weg naar het 60ste seizoen van deze gemeenschap dat we vieren in mei 2025, met nieuwe ideeën, met nieuwe vormen van vieren, nieuwe vormen van samenkomen, nieuwe vormen van inzetten voor elkaar en de ander die we dagelijks tegenkomen, met de Ander met een hoofdletter.

Wat er met die Wijzen gebeurd is, weten we niet ook niet met die herders: allen gingen naar huis of naar hun schapen maar wel diep onder de indruk van wat ze gezien hadden en beleefd.

De afgelopen weken zijn wij vaak hier geweest. Hoe gaan WIJ straks naar huis, ook na dat verhaal over die Wijzen? Anders, veranderd, onder de indruk of gewoon, zoals het altijd was en is en blijven zal? Durf ik, durf jij en jij, durven wij als gemeenschap wel onder de indruk zijn en in 2024 op weg naar dat 60 jarig seizoen stappen te zetten in het vertrouwen in en op een God die ons draagt het is anders te gaan doen: vertrouwde structuren los te laten, nieuwe wegen te gaan, alles wat we wel maar ook NIET doen eens te overwegen?

Laat ik eerlijk zijn. Ik weet niet precies hoe en wat we morgen of over een maand of half jaar anders moeten gaan doen. Maar ook ik zit vast in patronen en structuren. Deze gemeenschap zit daarin vast. De oproep die het verhaal van vandaag op ons doet is daar weet van te hebben, je dat te realiseren en te overwegen en te bezien of zoals ik in de kerstavondviering deed door eens als engelen zwevend in de lucht zoals in die Kerstavond eens op een afstand naar te kijken. In de moderne tijd noemen we dat 'helikopterview'.

En dan proberen, wellicht rationeler dan emotioneler, het geheel te overzien en te durven kijken naar de toekomst en ons dan af te vragen: wat biedt toekomst voor deze gemeenschap en waar liggen de kansen en mogelijkheden die we vorig jaar hebben laten liggen niet gegrepen of begrepen die we in 2024 zouden kunnen oppakken.

Ja, er werk aan de winkel. De schapen moeten gehoed worden ook na een ah-erlebnis zoals die herders hadden. De koninkrijken van de wijzen, ze waren tenslotte koningen, moesten bestuurd worden maar wat ze gezien en gehoord en beleefd hadden, had hen veranderd en waarschijnlijk deden ze het voortaan anders.

Mag het ons ook gegeven zijn te veranderen, te veranderen door de eeuwenoude verhalen zoals dat vandaag er op vertrouwend dat die God, die mens werd in dat Kind dat de wijzen aanschouwden en hun

langs andere wegen, dus anders, naar huis deed terug gaan, ook ons draagt en ons via Zijn Ster de juiste weg of wegen zal wijzen op weg naar het 60ste seizoen van deze Jongerenkerk.

In die zin wens ik ons allen toe een zalig nieuwjaar en een jaar vol vertrouwen dat die andere wegen zich ontvouwen waar wij de lichtpunten, de kansen en mogelijkheden willen zien en aangrijpen niet bevangen door angst om te veranderen maar bevrijd, avontuurlijk open.